

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobkyně **M. D.**, bytem S. 3644/39, K., zastoupené JUDr. Lubomírem Rotreklem, advokátem se sídlem AK Kašíkova 230/14, 682 01 Vyškov, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2016, č. j. 585 914 0089/315-JPA,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 27. 4. 2016, č. j. 585 914 0089/315-JPA, **se z r u š u j e** a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III. Odměna JUDr. Lubomíra Rotrekla, advokáta se sídlem advokátní kanceláře Vyškov, Kašíkova 14 ve výši 4.722 Kč bude vyplacena do 30 dnů od právní moci rozsudku z účtu Krajského soudu v Brně, k rukám JUDr. Lubomíra Rotrekla.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou žalobkyně napadala rozhodnutí, vydané ČSSZ dne 26. 4. 2016. V tomto rozhodnutí žalovaná rozhodla tak, že rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č. j. R-15.1-2016- 424/585 914 0089 ze dne 15. 1. 2016 se zčásti mění takto:

- I. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů a podle ust. čl. II. bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, náleží od 12. 1. 2016 účastníci řízení invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši 9.606 Kč měsíčně.

V odůvodnění rozhodnutí pak mimo jiné uvedeno, že ČSSZ rozhodnutím č. j. R-15.1-2016-424/585 914 089 ze dne 15. 1. 2016 rozhodla o tom, že účastníci řízení podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů náleží od 12. 1. 2016 na místo invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Podle ust. čl. II. bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., zákon č. 582/1991 Sb. a některé další zákony, výše tohoto invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně zůstává beze změny, takže invalidní důchod pro invaliditu I. stupně nadále náleží ve výši invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně.

Výrokem pod bodem II. napadeného rozhodnutí byl účastníci řízení podle ust. § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů od 12. 1. 2016 odňat vdovský důchod.

Napadené rozhodnutí bylo účastníci řízení doručeno 21. 1. 2016.

Dne 17. 2. 2016 obdržela ČSSSZ námitky účastnice řízení, kdy uvádí, že v roce 1998 jí byl přiznán plný invalidní důchod (III. stupeň invalidity) s platností trvalou. K jejímu zdravotnímu stavu přibyla ještě hluchota, na kterou si koncem května 2015 požádala o průkaz OZP. Na podkladě této žádosti jí byla doručena pozvánka ke kontrolní lékařské prohlídce o posouzení otázky dalšího trvání invalidity. Žalobkyni bylo sděleno, že pobírá invalidní důchod III. stupně na základě špatného rozhodnutí LPK ze dne 20. 3. 1998 17 let neoprávněně a je jí přiznán invalidní důchod pro invaliditu I. stupně na hluchotu. Jednou z diagnóz záznamu o jednání LPK ze dne 20. 3. 1998 je astma bronchiale alerg. typu IV. st. Žalobkyně nesouhlasila s tím, jak byl při jednání LPK posouzen její zdravotní stav. Navrhovala změnu rozhodnutí tak, aby byla invalidní ve III. stupni. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neuplně zjištěného skutkového stavu. Účastnice řízení zpochybňuje výsledky lékařského posouzení, které vycházelo z nesprávného vyhodnocení lékařských zpráv a žádala, aby bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že je invalidní pro invaliditu III. stupně.

ČSSZ uvedla, že přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu, včetně rozsahu uplatněných námitek a vzhledem ke skutečnosti, že účastnice řízení namítá posouzení svého zdravotního stavu, posoudila její invaliditu ve smyslu § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. Dle citovaných ustanovení posuzuje ČSSZ zdravotní stav účastníka řízení pro účely řízení o námitkách, přičemž tyto úkoly plní lékař lékařské posudkové služby ČSSZ.

Nové posouzení zdravotního stavu účastnice řízení lékařem oddělení lékařské posudkové služby ČSSZ pro účely námitkového řízení bylo provedeno dne 23. 3. 2016. V rámci nového posouzení bylo zjištěno, že účastnice řízení je invalidní podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Nejde již o invaliditu III. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, ale jde o invaliditu II. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost účastnice řízení o 50 %. Den změny stupně invalidity byl stanoven na 6. 8. 2015, to je na den prvotního posouzení lékařem LPK OSSZ Kroměříž, neboť k tomuto datu již podle doložené dokumentace zdravotní stav odpovídá II. stupni. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole X. (postižení dýchací soustavy), oddíl B (dolní cesty dýchací) v položce 3b (astma pod částečnou kontrolou) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

ČSSZ k námitkám účastnice řízení uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou středně těžké astmatické potíže s dlouhodobou léčbou a sledováním. Celkově je onemocnění klinicky vedeno pod částečnou kontrolou léčby, trvá dušnost, zatím ale v. s. kombinované etiologie.

Čl. II. bodu 13 věty 1 zákona č. 306/2008 Sb. stanoví, že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky.

Podle čl. II odst. 8 citovaného zákona platí, že plný invalidní důchod, na který vznikl nárok před 1. 1. 2010 se ve výši, v jaké náležel k 31. 12. 2009, považuje od 1. 1. 2010 za invalidní důchod pro invaliditu III. stupně.

Ke dni 31. 12. 2009 byla účastnice řízení poživatelkou plného invalidního důchodu a z uvedeného důvodu byl tento důchod od 1. 1. 2010 považován za důchod III. stupně.

S ohledem na výše uvedená ustanovení tak při změně stupně invalidního důchodu z III. stupně na II., náleží účastnici řízení podle účinné právní úpravy invalidní důchod v dosavadní výši.

Podle ust. § 50 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů náleží vdovský důchod po dobu 1 roku od smrti manžela. Po uplynutí této doby má vdova podle odst. 2 citovaného ustanovení nárok na vdovský důchod, jestliže

- a) pečuje o nezaopatřené dítě
- b) pečuje o dítě, které je závislé na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo stupni III. (těžká závislost) anebo stupni IV. (úplná závislost),
- c) pečuje o svého rodiče nebo o rodiče zemřelého manžela, který s ní žije v domácnosti a je závislý na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo stupni III. (těžká závislost) anebo stupni IV. (úplná závislost),
- d) je invalidní ve III. stupni, nebo
- e) dosáhla alespoň věku o 4 roky nižšího, než činí důchodový věk stanovený podle § 32 zdp pro muže stejného data narození nebo důchodového věku, je-li důchodový věk nižší.

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů zjistí-li se, že se změnila skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ust. písm. b) nebo c) citovaného ustanovení. Podle ust. § 56 odst. 1 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zjistí-li se, že důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplácen.

Vzhledem k tomu, že podle posudku lékaře oddělení lékařské posudkové služby ČSSZ pro účely námitkového řízení ze dne 23. 3. 2016 byla účastnice řízení shledána invalidní pro invaliditu II. stupně, nespĺňuje nadále podmínku nároku na vdovský důchod podle ust. § 50 odst. 1 písm. d) zákona č. 155/1995 Sb., a ani žádnou jinou z dalších podmínek uvedených v tomto ustanovení.

Pokud jde o žalobu žalobkyně, ta s posouzením svého zdravotního stavu nesouhlasila, žalovaná odůvodňuje své rozhodnutí tím, že dle posudku příslušného posudkového lékaře žalobkyně již není invalidní ve III. stupni. Posudkový lékař však učinil tento závěr, aniž by podrobněji zkoumal její zdravotní stav. Na jednání nebyla adekvátně posouzena její zdravotní situace, kdy již dostavit se na toto jednání nebyla žalobkyně schopna sama, ale za doprovodu a dopomoci další osoby a zajištění odvozu. Má za to, že již posudková komise nedostatečně zohlednila okolnosti, za kterých musela absolvovat cestu a její rozhodnutí neodpovídají jejímu zdravotnímu postižení. Posudkový lékař se zřejmě zabýval otázkou její invalidity ve vztahu k ust. § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb. Nezhlednil však její celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity vzhledem k položce č. 2 kapitoly Poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek přílohy vyhl. č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míra poklesu pracovní schopnosti o 30 – 45 %, jak vyplývá z položky 2c, dále není zhodnocena položka č. 14, konkrétně bod 14d) s mírou poklesu pracovní schopnosti o 70 – 80 %. Dále žalobkyně navštěvuje lékařku – psychiatricku MUDr. Š., kde je prokazatelné, že trpí poruchami neurotickými, vyvolané stresem a psychosomatickými poruchami s mírou poklesu pracovní činnosti o 25 – 35 %, dále má problémy při nedoslýchavosti, používá sluchadla a i tak komunikační schopnosti omezené, což koresponduje s položkou č. 5, konkrétně 5b) tak, že je míra poklesu pracovní schopnosti snížena o 35 %. Jako závažnou nezohledněnou diagnózu rovněž považuje ischemickou chorobu srdeční s tím, že dle lékařských zpráv vyplývá, že míra poklesu pracovní schopnosti u ischemické choroby srdeční se hodnotí podle položky 1, oddíl A, kapitola 9 nebo míra pracovní schopnosti u dysrytmické formy ischemické choroby srdeční se hodnotí podle položky 7, oddíl A, kapitola 9. Jak vyplývá z lékařské dokumentace, žalobkyně trpí několika chorobami, které při posuzování vůbec nebyly brány v potaz. Její denní aktivity jsou těžce omezeny, není tedy schopna vykonávat pracovní činnost.

Posudkový lékař nevzal v úvahu ani tu skutečnost, že se její zdravotní stav, oproti stavu v roce 1997 nadále zhoršil, což ve své zprávě zmiňuje rovněž MUDr. Š. z Kroměříže ze dne 2. 5. 2016.

U posuzované dochází k deformaci končetin a omezení jejich pohyblivosti v takovém stupni, že již není bez pomoci schopna se sama zvednout, chodit, nastoupit do tramvaje či autobusu, ani z nich bez pomoci vystoupit. Zhoršení jejího zdravotního stavu se projevuje také v tom, že na základě rozhodnutí příslušného posudkového lékaře sociálního zabezpečení byl přiznán příspěvek na mobilitu.

Na základě takto změněného invalidního důchodu z III. stupně na II. stupeň byl současně i odňat vdovský důchod, neboť již nadále nespĺňuje podmínky pro přiznání vdovského důchodu, neboť jednou z nich je právě přiznání invalidního důchodu III. stupně. V důsledku odebrání invalidního důchodu III. stupně tak přišla i o vdovský důchod.

Z uvedených skutečností vyplývá, že rozhodnutí žalované bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění a přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., v platném znění.

Navrhovala proto, aby soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2016 a věc byla vrácena žalované k dalšímu řízení.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že z její spisové dokumentace bylo zjištěno, že žalobkyni byl od 20. 3. 1998 přiznán plný invalidní důchod, který byl od 1. 1. 2010 vyplácen jako invalidní důchod pro invaliditu III. stupně a od 18. 10. 2014 byla poživatelkou vdovského důchodu.

V rámci mimořádné lékařské prohlídky byla žalobkyně posudkem lékaře OSSZ Kroměříž ze dne 6. 8. 2015 uznána invalidní pro invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odstavec 2 písm. a) zdp od 6. 8. 2015. S ohledem na posudek OSSZ žalovaná výrokem č. I. rozhodnutí ze dne 15. 1. 2016, č. j. R-15.1-2016-424/5859140089, rozhodla ve věci invalidního důchodu žalobkyně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) zdp tak, že od 12. 1. 2016 jí náleží namísto invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně invalidní důchod pro invaliditu I. stupně.

Podle čl. II bodu 13 věty 1. zákona č. 306/2008 Sb., že byl-li plný invalidní důchod přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 je zjištěn takový stupeň invalidity, který má za následek snížení výše invalidního důchodu, sníží se výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu splatné po dni konání této prohlídky. Vzhledem k tomu, že plný invalidní důchod byl žalobkyni přiznán před 1. 1. 2010 a při první kontrolní lékařské prohlídce konané po roce 2009 byla zjištěna invalidita III. stupně, rozhodla žalovaná podle čl. II. citovaného zákona tak, že výše invalidního důchodu zůstává nadále beze změny.

Výrokem č. II. žalovaná podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) zdp odňala žalobkyni od 12. 1. 2016 vdovský důchod pro nesplnění podmínek ust. § 50 odst. 2 zdp.

Proti tomuto rozhodnutí žalobkyně v zákonné lhůtě uplatnila námitky. Žalovaná v rámci řízení o námitkách přezkoumala invaliditu žalobkyně ve smyslu ust. § 5 písm. i) a § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb. a provedla nové posouzení jejího zdravotního stavu. Podle posudku o invaliditě vypracovaného lékařem pracoviště ČSSZ Brno, oddělení lékařské posudkové služby, dne 23. 3. 2016, je žalobkyně invalidní dle ust. § 39 odst. 1 zdp od 6. 8. 2015, jedná se o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu činí 50 %.

S ohledem na posudek ČSSZ, oddělení lékařské posudkové služby, žalovaná vydala napadené rozhodnutí, jímž předchozí rozhodnutí v části týkající se stupně invalidity změnila, a ve zbytku potvrdila.

V předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem a v případě, kdy žalovaná rozhodne o nároku na plný nebo částečný invalidní důchod (do 31. 12. 2009), o nároku na invalidní důchod I. stupně, II. stupně nebo III. stupně (od 1. 1. 2010) a o datu vzniku invalidity, je rozhodnutí závislé především na odborném lékařském posouzení. Žalovaná je přesvědčená, že posudkem vypracovaným lékařem pracoviště ČSSZ Brno, oddělení lékařské posudkové služby, ze dne 23. 3. 2016 byl plně posouzen a zjištěn zdravotní stav žalobkyně. Posudek žalovaná považuje za objektivní.

Ve věci pak odkázala na podrobné odůvodnění napadaného rozhodnutí a s ohledem na námitky žalobkyně navrhovala důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Za současného stavu věci nezbývá žalované než setrvat na svém rozhodnutí ze dne 26. 4. 2016 a navrhnout soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl, neboť bylo rozhodováno v souladu s platnými právními předpisy.

Na vyjádření žalované reagoval zástupce žalobkyně tak, že žalobkyně je nadále přesvědčena o tom, že nové posouzení jejího zdravotního stavu nebylo provedeno v požadovaném rozsahu, což následně vedlo k rozhodnutí na základě nesprávných posudkových kritérií. Konkrétně jí nebyl před vlastním vyšetřením poskytnut dostatečný časový prostor k doložení úplné zdravotnické dokumentace za účelem objektivního a nestranného prokázání jejího aktuálního zdravotního stavu, neboť pouze v případě zhodnocení veškerého jejího zdravotního omezení vcelku si lze učinit objektivní představu o jejím celkovém zdravotním stavu a schopnosti pracovat, a to včetně zhodnocení celkové výkonnosti, pohyblivosti a schopnosti vykonávat denní aktivity; nadto nebyla vzata v úvahu skutečnost, že se v mezidobě její zdravotní stav podstatně zhoršil.

Z důvodů výše uvedených je přesvědčena o tom, že je na místě i po právu, aby soud kromě již důkazů navržených přistoupil taktéž k vyžádání si posudku ze strany PK MPSV ČR.

Krajský soud v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti PK MPSV ČR na pracovišti v Brně.

Posudková komise jednala dne 29. 3. 2017, posudková komise jednala ve správném složení, složení, které jí ukládá zákon a jednání posudkové komise byla přítomna i žalobkyně. Posudková komise po zhodnocení všech lékařských správ, které v posudku uvedla, dospěla k závěru, že v případě žalobkyně se jedná o polymorbidní posuzovanou, která byla uznána plně invalidní v roce 1998 pro atopický ekzém, astma bronchiale a depresivní syndrom u simplexní osobnosti.

Při mimořádné KLP dne 6. 8. 2015 byla plná invalidita (invalidita III.) snížena na invaliditu I. stupně. Zdravotní postižení lze hodnotit jako lékař LPS OSSZ, a jako rozhodující postižení stanovit postižení sluchu, které jak posuzovaná uvádí, přibýlo.

PK MPSV se přiklání k hodnocení jako lékař LPS ČSSZ, protože astma bronchiale působí vyšší pokles pracovní schopnosti.

Dle plicních nálezů se jedná o astma bronchiale persistující, středně těžké, s přetrvávající ventilační poruchou středně těžkého stupně, bez respirační insuficience. Stabilizované. Nejedná se o astma pod nedostatečnou kontrolou, ani obtížně léčitelné astma bez nutnosti léčení za hospitalizace.

Ztráta sluchu v pásmu těžké oboustranné nedoslýchavosti, kompenzovaná sluchadlem vlevo. Posuzovaná je schopna se orientovat sluchem, bez komunikačního handicapu, řeč je srozumitelná, slyší a rozumí běžné hovorové řeči.

Dle ortopedického vyšetření jsou artrotické změny na kyčelních kloubech gr. II. s omezením hybnosti přiměřené věku a habitu.

Kolenní klouby jsou taktéž hybné přiměřeně věku a habitu.

Na páteři degenerativní změny, klinicky porucha statodynamiky, končetiny jsou bez paréz. Jedná se o lehké funkční postižení páteře, bez známek porušení nervů.

Známky diabetické polyneuropatie, která se projevuje nižšími reflexy a poruchou cití. Horní končetiny jsou bez poruchy funkce.

Pro únik moči při diuretické terapii (nestíhá doběhnout na WC), byla vyšetřena na urologii, dg. stanovena pouze na základě anamnézy, objektivní vyšetření pro obezitu ztížena, doporučeny pomůcky pro inkontinentní. Posuzovaná je schopna si pomůcky samostatně vyměnit.

Na kůži břicha pod prsy v místech vlhké zapáčky atopická dermatitis, která nesnižuje pracovní schopnost.

Zrakové funkce jsou v pásmu lehké slabozrakosti, bez dopadu na pracovní schopnost.

Psychický stav a duševní schopnosti jsou bezvýznamné patologie, neurastenické stesky, depresivní, bez významného dopadu na pracovní schopnost. Nihil psychotikum.

Po stránce interní je kardiopulmonárně kompenzovaná, anamnesticky fibrilace síní, warfarizována, dle nálezu z 16. 2. 2016 sinusový rytmus.

Obezita je III. st. Je dlouhodobá, dosud bez redukčního pokusu, bez prokázaného podstatného poklesu kardiopulmonární výkonnosti a snížení pohyblivosti.

Původní invalidizující onemocnění je zlepšeno, nová zdravotní postižení jsou výše zhodnocena.

Nálezy přiložené k námitkovému řízení, žalobě a jednání PK MPSV jsou ve shodě a potvrzují výše uvedená zdravotní postižení. Neobsahují nové skutečnosti posudkově významné pro hodnocení stavu do data vydání napadeného rozhodnutí.

Ostatní onemocnění uvedena v dg. souhrnu nesnižují výkonnost organismu.

U posuzované se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole X., oddíl B, položka 3, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., ve znění platném od 1. 1. 2010.

PK MPSV Brno stanoví míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 40 %.

Samotné postižení dýchacích cest odpovídá položce shora uvedené a bylo vyhodnoceno na horní hranici daného procentního pásma.

S ohledem na ostatní onemocnění a předchozí vykonávané výdělečné činnosti PK zvyšuje hodnocení o 10 %.

PK MPSV k datu vydání napadeného rozhodnutí stanoví celkovou míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 50 %.

Tento posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory, které by se dotýkaly skutečností významných pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí.

Zdravotní stav a jeho funkční důsledky byly pro účely posudkového závěru zjištěny v rozsahu, který je dostatečný pro použití posudkových kritérií stanovených v právních předpisech, protože byly objektivizovány všechny skutečnosti týkající se zdravotního stavu nebo jeho funkčních důsledků, významné pro posudkový závěr k datu vydání napadeného rozhodnutí.

V žalobě posuzovaná si sama hodnotí pokles pracovní schopnosti u jednotlivých zdravotních postižení, k posouzení je však kompetentní pouze lékař posudkové služby.

Datum změny stupně invalidity PK MPSV stanoví 6. 8. 2015.

Posuzovaná je schopna po vzniku invalidity II. stupně vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti.

Závěr posudku je takový, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., a že šlo u ní o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písmena b) uvedeného zákona a nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písmena c). Vznik invalidity II. stupně byl stanoven na den 6. 8. 2015.

U jednání Krajského soudu v Brně, které soud nařídil na 17. 5. 2017 žalobkyně s tímto závěrem nesouhlasila, uvedla, že astma ji způsobuje nesmírné problémy, dusí se ve dne i v noci, v důsledku toho je velmi unavená, takže není schopna vykonávat ani běžné činnosti v domácnosti. Myslí si, že pokud jde o astma, mělo být hodnoceno podle písm. c) a nikoliv podle písm. b) a pro ostatní zdravotní postižení pak mělo být toto hodnocení navýšeno o dalších 10 %, takže by pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti odpovídal invaliditě III. stupně. Jedná se, jak žalobkyně uvedla, u ní o astma pod nedostatečnou kontrolou.

Posouzení věci krajským soudem.

Pokud jde o posudek PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 29. 3. 2017, tento posudek pokládá soud za posudek, který se řádně vypořádal se zdravotními problémy žalobkyně a správně je hodnotil, neboť posudková komise zasedala ve správném složení, měla k dispozici veškeré lékařské zprávy o zdravotním stavu posuzované a posudek podrobně a přesvědčivě zdůvodnila, takže soud tento posudek PK MPSV vzal za základ svého rozhodnutí a dopěl k závěru takovému, jak předtím lékař ČSSZ, že posuzovaná je invalidní pro invaliditu II. stupně od 6. 8. 2015.

Z přiloženého posudkového spisu a zejména dávkového spisu žalobkyně pak bylo zjištěno, že žalobkyně se stala plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění platném k 31. 12. 2009.

Pokud jde o současný stav, k datu vydání rozhodnutí ČSSZ byla posuzovaná invalidní pro invaliditu II. stupně se vznikem k datu 6. 8. 2015, když toto bylo poprvé zjištěno z posouzení lékaře ČSSZ, oddělení lékařské posudkové služby Brno dne 24. 3. 2016.

Podle přechodných ustanovení, a to čl. II čl. 13 za dané situace, kdy došlo tímto ke snížení stupně invalidity, která má za následek snížení výše invalidního důchodu, se sníží výše invalidního důchodu až od 13. splátky tohoto důchodu, splatné po dni konání této prohlídky.

Žalovaná ve svém rozhodnutí ze dne 26. 4. 2016 sice článek II. bod 13 zákona č. 306/2008 cituje, a uvádí ve svém rozhodnutí ve výroku I., že invalidní důchod účastnice řízení pro invaliditu II. stupně ve výši 9.606 Kč měsíčně náleží od 6. 1. 2016, ač z rozhodnutí žalované vůbec nevyplyvá, jak k tomuto datu žalovaná přišla.

Soud proto rozhodnutí žalované pokládá ve výroku číslo I. za rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť se sice ztotožňuje s tím, že u žalobkyně došlo ke snížení invalidního důchodu a od 6. 8. 2015 je invalidní již pro invaliditu II. stupně, tak jak toto datum bylo stanoveno i v rozhodnutí ČSSZ na základě posouzení zdravotního stavu v námitkovém řízení, nicméně datum změny invalidního důchodu, který náleží dle žalované od 12. 1. 2016 není v rozhodnutí žalované vůbec žádným způsobem vysvětlen a je jak pro soud tak zajisté i pro žalobkyni nepřezkoumatelný.

Soud pokud jde o výrok I. zavazuje žalovanou, aby vydala nové rozhodnutí a zároveň stanovila datum, od kterého žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně a toto datum také v souladu s platnou právní úpravou řádně zdůvodnila.

Pokud jde o výrok II. stupně týkající se odnětí vdovského důchodu žalobkyně od 16. 1. 2016, k tomuto výroku soud uvádí. Podle § 50 odst. 1 uvedeného zákona vdovský důchod náleží po dobu 1 roku od smrti manžela.

Podle odst. 2 § 50 po uplynutí doby uvedené v odst. 1 má vdova nárok na vdovský důchod, jestliže

- a) pečuje o nezaopatřené dítě
- b) pečuje o dítě, které je závislé na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo stupni III. (těžká závislost) nebo stupni IV. (úplná závislost)
- c) pečuje o své rodiče nebo rodiče zemřelého manžela, který s ní žije v domácnosti a je závislý na pomoci jiné osoby ve stupni II. (středně těžká závislost) nebo stupni III. (těžká závislost) nebo stupni IV. (úplná závislost)
- d) je invalidní ve III. stupni, nebo
- e) dosáhla alespon věku o 4 roky nižšího než činí důchodový věk stanovený podle § 32 pro muže stejného data narození nebo důchodového věku, je-li důchodový věk nižší.

Z posudku PK MPSV ČR, ze dne 29. 3. 2017, který vzal soud za podklad svého rozhodnutí, neboť s tímto posudkem souhlasí, je stanoveno datum změny invalidního důchodu u žalobkyně z invalidity plné (po 1. 1. 2010 invalidita III. stupně) na invaliditu II.

Soud tedy souhlasí s tím, že u žalobkyně jako poživatelky vdovského důchodu došlo ke změně podmínek tím, že již není invalidní ve III. stupni, ale pouze ve II. stupni a nesplňuje ani žádnou další podmínku stanovenou v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. k tomu, že jí již nenáleží vdovský důchod. Je však nutné stanovit, od kterého data dle platných právních předpisů a toto také řádně odůvodnit, neboť jinak je i tento výrok označený II. nepřezkoumatelný.

Soud proto rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2016 zrušil a věc žalované vrací k dalšímu řízení a zavazuje ho právním názorem, který v tomto rozsudku již vyslovil.

A to tak, že rozhodnutí musí být přezkoumatelné a přezkoumatelné zejména datum, od kterého žalobkyni náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně a v jaké výši a datum, od kterého žalobkyni již nenáleží vdovský důchod.

Žalobkyně ve věci měla úspěch, náleží ji tedy náhrada nákladů řízení.

Ona sama náklady řízení nežádala, proto jí nebyly přiznány. Žalobkyni však byl dle § 35 odst. 8 soudního řádu správního („s.ř.s.”) ustanoven právní zástupce – advokát JUDr. Lubomír Rotrekl, kterému dle uvedeného zákonného ustanovení v takovém případě náleží odměna a náhrada hotových výdajů, které v takovém případě platí stát.

U uvedeného zástupce se jedná o odměnu ve výši 4.722 Kč, která představuje náklady za 3 úkony právní pomoci po 1.000 Kč dle ust. § 9 odst. 4 a § 7 vyhl. č. 177/1996 Sb., dále pak náhrada hotových výdajů dle § 13 odst. 3 ve výši 3x 300 Kč, dále pak náhrada za promeškaný čas, a to 6 půl hodinu dle § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., a to ptoto, že jednou byl uvedený zástupce nahlízet do soudního spisu a jednou se zúčastnil soudního jednání a dále pak 2x cestovné ve výši vždy 111 Kč, kdy zástupce žalobce cestoval ke krajskému soudu a to 2x, jednou k nahlédnutí do spisu a podruhé k jednání ze sídla své advokátní kanceláře z Vyškova a zpět. Zástupce žalobce předložil technický průkaz vozidla.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. května 2017

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Drlová